

BÀI HỌC 9

NHỮNG THÂN TƯỢNG CỦA LINH HỒN (VÀ NHỮNG BÀI HỌC KHÁC CỦA CHÚA)

CÂU GỐC: “*Trong lúc đó, môn đồ lại gần Đức Chúa Giê-su, mà hỏi rằng: Ai là lớn hơn hết trong nước thiên đàng?*” (Ma-thi-ơ 18:1)

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: *Truyền đạo 9:10; Ma-thi-ơ 18:1-4; Ma-thi-ơ 18:21-35; Ma-thi-ơ 19:16-30; Ga-la-ti 3:21, 22; Ma-thi-ơ 19:27.*

Là con người, chúng ta là một phần của môi trường và văn hóa chúng ta đang sống. Những thứ này ảnh hưởng rất lớn đến giá trị, niềm tin và thái độ của chúng ta. Nền văn hóa và môi trường nơi bạn lớn lên đã làm nên con người của bạn. Giả sử bạn có thể đi đến một môi trường mới thì môi trường và văn hóa cũ nơi bạn lớn lên vẫn để lại dấu vết trong bạn cho đến khi bạn xuống mồ.

Đáng buồn thay, hầu hết các môi trường và văn hóa của chúng ta chống lại các nguyên tắc của nước Đức Chúa Trời. Thế giới của chúng ta là một thế giới sa ngã. Giá trị, pháp luật và phong tục của thế gian thường bày tỏ tình trạng sa ngã. Chúng có thể bày tỏ điều gì khác chẳng? Thật khó cho chúng ta để thấy các nguyên tắc của nước Đức Chúa Trời đang làm việc vì chúng ta tham gia quá sâu vào nền văn hóa và môi trường của mình.

Các công việc của Đức Chúa Trời trong lòng chúng ta có nghĩa là để chỉ cho chúng ta những giá trị, pháp luật, và các sự đòi hỏi của nước Đức Chúa Trời. Như chúng ta sẽ thấy trong tuần này, những giá trị, nguyên tắc và các sự đòi hỏi thường thường khác với môi trường khi chúng ta được sinh ra và lớn lên. Các môn đồ phải học những bài học này. Và chúng ta cũng vậy.

MUỐN LÀM LỚN THÌ PHẢI KHIÊM NHƯỜNG

Ai không muốn làm lớn? Ai không muốn làm những điều vĩ đại? Ước muốn này không luôn luôn đến từ sự ích kỷ. Sự vĩ đại chỉ đơn giản là làm hết sức mình trong bất cứ việc gì bạn làm. Bằng cách này, chúng ta hy vọng rằng những gì chúng ta làm có thể đem lại ơn phước cho những người khác. (Cũng đọc Truyền đạo 9:10).

Nhưng chúng ta có nan đề khi cố gắng giải thích “sự làm lớn” là gì. Thật dễ dàng cho trí óc sa ngã của chúng ta để hiểu sự làm lớn một cách rất khác với quan điểm của Đức Chúa Trời.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 18:1-4. Theo Đức Chúa Giê-su, sự vĩ đại thật là gì? Làm thế nào chúng ta có thể hiểu điều này để có thể dùng sự vĩ đại trong đời sống của chúng ta?

Để giải thích sự vĩ đại thật, Đức Chúa Giê-su gọi một đứa trẻ đến, để đứng trước mặt Ngài và phán, “Hễ ai trở nên khiêm nhường như đứa trẻ này, sẽ là lớn hơn hết trong nước thiên đàng (Ma-thi-ơ 18:4). Đức Chúa Giê-su không nói về việc là một nhà truyền giáo vĩ đại, hoặc một doanh nhân thành công, hoặc thậm chí là một nhà hảo tâm nổi tiếng. Trong cái nhìn của Đức Chúa Trời, sự vĩ đại là những gì chúng ta có ở bên trong, không phải những gì chúng ta làm bên ngoài. Chắc chắn những gì ở bên trong sẽ ảnh hưởng đến những gì chúng ta làm bên ngoài.

Khiêm nhường như một đứa trẻ nghĩa là gì? Một trong những dấu hiệu của một người khiêm nhường là vâng lời. Đó là để lễ thật của Lời Chúa (Kinh Thánh) trước ý muốn của chúng ta. Nếu bạn đang đi đường sai trong đời sống của mình, thì đó là vì bạn đang đi đường riêng của mình. Câu trả lời rất đơn giản: hạ mình xuống và trở lại con đường của Đức Chúa Trời bằng cách vâng lời Ngài. Nếu A-đam và Ê-va đã khiêm tốn, họ đã không phạm tội. Thật thú vị khi nghĩ về cây sự sống và cây biết điều thiện và điều ác đều ở giữa vườn. Thường thì sự sống và sự hủy diệt không cách xa nhau. Lòng khiêm nhường là sự khác biệt lớn trong việc chúng ta lựa chọn cây nào.

Có những thái độ và ý tưởng nào khác (không hòa hợp với Lời Đức Chúa Trời – Kinh Thánh) mà chúng ta nắm giữ chỉ vì chúng ta liên kết với thế gian?

SỰ VĨ ĐẠI CỦA SỰ THA THỨ

Một trong những kết quả tồi tệ nhất của sự sa ngã được thấy trong các mối tương giao cá nhân giữa con người với nhau. Từ việc A-đam đổ lỗi cho Ê-va về tội của mình (Sáng thế Ký 3:12) cho đến ngày nay trên trái đất, con người chúng ta đã bị bại hoại và tổn thương bởi các cuộc tranh cãi giữa người và người. Đáng buồn thay, việc tranh cãi không chỉ xảy ra trên thế giới nhưng cũng ngay trong hội thánh nữa.

Xin đọc Ma-thi-ơ 18:15-35. Đức Chúa Giê-su dạy chúng ta điều gì ở đây? Nếu vậy, tại sao chúng ta thường không làm theo lời Ngài dạy?

Chúng ta hãy đối diện với điều này: thật dễ dàng nói sau lưng để phàn nàn về một người hơn là đi trực tiếp đến người đó và đối phó với nan đề. Đó là lý do tại sao chúng ta không muốn làm điều đó, ngay cả khi chúng ta được Chúa dạy làm như vậy. Tuy nhiên, Đức Chúa Giê-su dạy chúng ta phải đi trực tiếp tới những người đã làm tổn thương chúng ta để giải quyết vấn đề. Nếu người đó không hợp tác, thì có những sự hướng dẫn thêm. “Vì nơi nào có hai ba người nhân danh ta nhóm nhau lại, thì ta ở giữa họ” (Ma-thi-ơ 18:20).

Đức Chúa Giê-su nói rằng Chúa Thánh Linh hiện diện khi một nhóm nhỏ làm việc cùng nhau để khôi phục lại một tín đồ cho Chúa. Đây là công việc tốt đẹp của sự cứu rỗi. Và công việc này bắt đầu khi bạn khiêm nhường làm đúng và nói chuyện trực tiếp với người đã làm tổn thương bạn. Điều này cũng là một thí dụ khác của sự vĩ đại trong những người làm điều đó.

Xin đọc Ma-thi-ơ 18:21-35 một lần nữa. Đức Chúa Giê-su nói lên điều rất quan trọng nào?

Đức Chúa Giê-su nói “tha thứ bảy mươi lần bảy.” Điều Ngài thực sự nói là chúng ta phải không ngừng tha thứ cho người nào đó. Đức Chúa Giê-su rất nghiêm trọng khi nói về sự cần thiết của sự tha thứ. Việc này không những lợi ích cho người khác nhưng cũng ích lợi đối với chúng ta nữa. Hãy coi các ngụ ngôn Ngài dùng cách mạnh mẽ để nói lên quan điểm của Ngài. Chúng ta có thể được tha thứ rất nhiều điều. Đó là mục đích của Phúc Âm. Phúc Âm nói nhiều về sự tha thứ (Xuất Ê-díp-tô ký 32:32; Công vụ 5:31; Cô-lô-se 1:14). Nhưng nếu chúng ta không tha thứ cho người khác như chúng ta đã được Chúa tha thứ, thì chúng ta có thể phải đối diện với những hậu quả nghiêm trọng.

Tại sao rất quan trọng để suy nghĩ về Thập tự giá và về sự tha thứ mà chúng ta nhận được? Đức Chúa Trời đã chết trên thập tự giá cho bạn. Đây là điều Chúa đã làm để tha thứ cho bạn. Vì vậy, làm thế nào bạn có thể học để tha thứ cho người khác, dù điều đó dường như không thể tha thứ được?

NHỮNG THẦN TƯỢNG CỦA LINH HỒN

Hãy đọc Ma-thi-ơ 19:16-30. Là những Cơ Đốc nhân thời Tân Ước, chúng ta coi câu chuyện này thế nào? Chúng ta có thể học được những bài học nào từ chuyện đó ?

Chúng ta không được biết nhiều về người này. Nhưng chúng ta có thể biết một vài điểm quan trọng. Ông ta giàu có, một người lãnh đạo (Lu-ca 18:18). Ông ta dường như giữ luật pháp Đức Chúa Trời rất nghiêm ngặt. Nhưng ông cảm thấy thiếu thốn một điều gì đó trong đời sống mình.

“Ông quan này rất tự cao về sự công bình của mình. Ông ta không thực sự nghĩ rằng mình có lỗi trong bất cứ điều gì. Nhưng ông ta không hoàn toàn hài lòng với cuộc sống của mình. Ông cảm thấy thiếu một điều gì đó mà ông không có. Có thể nào Đức Chúa Giê-su không ban phước cho người này như Ngài ban phước cho các em nhỏ, và thỏa đáp sự thiếu thốn của linh hồn ông ta?” – Phòng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 518.

Một số người có thể lý luận rằng, trong câu chuyện này, Đức Chúa Giê-su dạy chúng ta nhận được sự sống đời đời dựa trên các việc lành của mình. Suy cho cùng, trong Ma-thi-ơ 19:17, Đức Chúa Giê-su phán, “Nếu người muốn vào sự sống, thì phải giữ các điều răn”. Nếu đây là câu duy nhất về chủ đề đó, thì lý luận này có thể đứng ở đây. Nhưng còn quá nhiều các câu khác, đặc biệt là trong các thư của sứ đồ Phao-lô, dạy rằng luật pháp không cứu nhưng chỉ cho chúng ta biết về nhu cầu của mình cần sự cứu rỗi (Rô-ma 3:28; Ga-la-ti 3:21, 22; Rô-ma 7:7). Thay vào đó, Đức Chúa Giê-su đã phải hướng dẫn ông này để thấy nhu cầu rất lớn của chính ông nhiều hơn là những gì ông đang làm. Giả sử việc giữ luật pháp có thể cứu được một người, thì ông này đã có sự cứu rỗi, vì ông đã rất cẩn thận giữ các điều răn. Phúc Âm cần chú trọng đến lòng người và đi trực tiếp đến các thần tượng của linh hồn. Những gì chúng ta đang nắm giữ ngăn chặn mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời thì cần phải loại bỏ. Trong trường hợp này, đó là tiền bạc của người trai trẻ giàu có. Đức Chúa Giê-su nhấn mạnh rằng thật khó cho một người giàu để được cứu. Nhưng sau câu chuyện này, Lu-ca kể lại một câu chuyện có kết luận rất tốt đẹp (Lu-ca 19:1-10).

Giả sử bạn đang ở vào vị trí của người trẻ tuổi giàu có. Nếu bạn hỏi Đức Chúa Giê-su cùng một câu hỏi, bạn nghĩ Ngài sẽ nói gì với bạn? Hãy suy nghĩ kỹ về câu trả lời của bạn.

CHÚNG TÔI SẼ ĐƯỢC GÌ?

Ngay sau câu chuyện với ông quan giàu có, việc gì đã xảy ra? Lúc đó, “Phi-e-rơ bèn thưa rằng: Này, chúng tôi đã bỏ mọi sự mà theo thầy; vậy thì chúng tôi sẽ được chi?” (Ma-thi-ơ 19:27).

Từ quan điểm ngày hôm nay, chúng ta có thể thấy câu hỏi này là một thí dụ khác về sự cứng lòng và chết về tâm linh của các môn đồ. Nhưng, tại sao không hỏi một câu hỏi như Phi-e-rơ? Tại sao ông không nên tự hỏi đi theo Đức Chúa Giê-su ông sẽ nhận được gì?

Đời sống trên trái đất thật là khó khăn. Thậm chí đời sống cũng khó khăn cho những người có tất cả các thứ tốt nhất trên thế gian. Chúng ta đều kinh nghiệm những thất vọng và nỗi đau lòng về đời sống tội lỗi của mình. Trong những năm 1800, một tu tưởng gia Ý tên là Giacomo Leopardi đã viết về những nỗi bất hạnh lớn của con người. Ông nói, “Chùng nào con người cảm thấy còn sống, họ cũng cảm thấy không hài lòng và đau đớn.”

Cuộc đời thường là một cuộc đấu tranh. Điều tốt trong thế giới này không luôn luôn cân bằng với điều xấu. Vì vậy, câu hỏi của Phi-e-rơ cũng hoàn toàn hợp lý. Bởi vì cuộc đời thật khó khăn, chúng ta có lợi gì khi đi theo Đức Chúa Giê-su? Chúng ta nên mong đợi gì khi sống cuộc đời Đức Chúa Giê-su đòi hỏi nơi chúng ta?

Đức Chúa Giê-su trả lời câu hỏi này thế nào? (Ma-thi-ơ 19:28–20:16).

Xin lưu ý rằng Đức Chúa Giê-su đã không quở trách Phi-e-rơ về sự ích kỷ. Trước hết Ngài trả lời ông ấy một cách rất đơn giản. Sau đó, Ngài đưa ra một ngụ ngôn về người lao động và tiền lương của họ. Hàng trăm năm nay, rất nhiều cuộc thảo luận đã xảy ra về ý nghĩa của ngụ ngôn này. Nhưng điểm căn bản thì rõ ràng: chúng ta sẽ nhận được những gì Đức Chúa Giê-su đã hứa.

Nếu có ai hỏi bạn, “Tôi sẽ nhận được gì khi phục vụ Đức Chúa Giê-su?” Bạn sẽ trả lời thế nào?

CHÚNG TÔI UỐNG ĐƯỢC

Để hiểu hoàn toàn câu chuyện hôm nay về Gia-cơ và Giăng trong Ma-thi-ơ 20:20-27, trước hết hãy đọc Lu-ca 9:51-56. Biến cố này xảy ra khi Đức Chúa Giê-su và các môn đồ Ngài lên thành Giê-ru-sa-lem, vài ngày trước khi Gia-cơ và Giăng xin được ngồi bên hữu và bên tả trong nước của Ngài.

Xin đọc Ma-thi-ơ 20:20-27. Lu-ca 9:51-56 nói gì về việc Gia-cơ và Giăng sẵn sàng thế nào để ngồi bên hữu và bên tả của Đức Chúa Giê-su trong nước của Ngài?

Gia-cơ và Giăng, con trai của Săm sét, vẫn còn lo lắng về tương lai của họ hơn là sự cứu rỗi của những người xung quanh. Việc này xảy ra ngay cả sau khi họ đã được sai đi để truyền giáo cho những vùng lân cận.

Hãy coi cẩn thận câu trả lời của Đức Chúa Giê-su ở đây, “Các người không hiểu điều mình xin. Các người uống được chén ta hầu uống không” (Ma-thi-ơ 20:22), “và chịu được phép báp-têm ta chịu chăng?” (Mác 10:38). Nói cách khác, sự vinh hiển trong tương lai của Đức Chúa Giê-su nghĩa là, trước hết, Ngài phải chịu đau khổ và chịu chết. Đó là một điều các môn đồ đã không mong đợi và không sẵn sàng để chịu. Thành ra họ trả lời liền, “Được” (Ma-thi-ơ 20:22) chứng tỏ họ không biết những gì Ngài đang cảnh báo họ. Sau này họ sẽ hiểu.

Trong bài học hôm qua, chúng ta đã được hứa những điều tuyệt vời, ngay cả “sự sống đời đời” (Ma-thi-ơ 19:29), nếu chúng ta đi theo Đức Chúa Giê-su. Đồng thời, Kinh Thánh cũng nói rõ ràng đi theo Đức Chúa Giê-su có giá phải trả, đôi khi rất cao. Về sau chính Đức Chúa Giê-su nói với Phi-e-rơ rằng ông ta sẽ chết như một của lễ hy sinh (Giăng 21:18, 19). Trong suốt lịch sử, và ngay cả ngày nay, nhiều tín đồ đã phải trả giá rất cao để đi theo Đức Chúa Giê-su. Có thể khôn ngoan để tự hỏi có điều gì sai nếu chúng ta không phải trả giá cao khi đi theo Chúa. Dù chúng ta có phải trả giá bao nhiêu, thì sự hy sinh của chúng ta cũng rất rẻ.

Bạn đã phải trả giá gì để đi theo Đấng Christ? Hãy suy nghĩ kỹ câu trả lời của bạn.

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

Trải qua nhiều thế kỷ, một số người đã tranh luận về “luật thiên nhiên.” Chúng ta có thể nhận được từ thiên nhiên những nguyên tắc thiêng liêng để giúp hướng dẫn các hành động của chúng ta. Nhiều Cơ Đốc nhân tin rằng thiên nhiên là “Quyển Sách thứ Hai” của Đức Chúa Trời. Và chúng ta có thể chấp nhận là có vài lẽ thật về điều này. Thí dụ, hãy đọc bài giảng của Phao-lô trong Rô-ma 1:18-32 về việc người ta nên học về Đức Chúa Trời từ thế giới thiên nhiên.

Đồng thời, chúng ta cũng không thể quên đây là một thế giới tội lỗi. Và chúng ta nhìn nó với những tâm trí tội lỗi. Vì thế, thật không có gì ngạc nhiên là chúng ta học được các bài học thiêng liêng sai từ thiên nhiên. Thí dụ một triết gia nổi tiếng Hy Lạp, Aristotle, lý luận cho sự làm nô lệ dựa trên sự hiểu biết của ông ta về thiên nhiên. Đối với ông, thiên nhiên cho thấy hai hạng người, một hạng thì “thấp như là con thú so với con người.” Vì thế đối với hạng này, “đời sống của một tên nô lệ là một lợi điểm.” Đây chỉ là một trong nhiều thí dụ méo mó mà chúng ta có thể tìm thấy những nguyên tắc, giá trị, và tư tưởng của thế gian không đồng ý với những nguyên tắc và giá trị của nước Đức Chúa Trời. Đó là lý do tại sao chúng ta cần học Lời Đức Chúa Trời dù chúng ta sinh trưởng ở đâu. Từ Lời Đức Chúa Trời chúng ta nhận được những tư tưởng, giá trị và nguyên tắc thiêng liêng hướng dẫn đời sống chúng ta. Không có nguồn lực nào khác về kiến thức đáng được tin cậy.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đức Chúa Giê-su kêu gọi chúng ta tha thứ cho tất cả những ai làm tổn thương chúng ta. Điều này gồm cả gia đình của chúng ta. Hãy nghĩ về một người gần gũi với bạn đã làm bạn bị tổn thương. Những vết sẹo của bạn có thể luôn luôn tồn tại, nhưng làm thế nào đến một lúc nào đó bạn có thể tha thứ?

2. Trong lớp, hãy thảo luận câu trả lời của bạn cho những câu hỏi của ngày Thứ nhất về các sự khác biệt giữa những tư tưởng và giá trị của xã hội với Kinh Thánh. Làm thế nào chúng ta là Cơ Đốc nhân đối phó với những sự khác biệt này?

3. Hãy suy nghĩ sâu xa về nhận thức sự vĩ đại bằng cách khiêm nhường như một đứa trẻ. Điều này nghĩa là gì đối với chúng ta là Cơ Đốc nhân?

4. Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta tin vào sự vâng giữ luật pháp Đức Chúa Trời, Mười Điều răn. Nhưng câu chuyện về người trai trẻ giàu có nói với chúng ta gì về việc tại sao sự vâng giữ luật pháp Đức Chúa Trời bề ngoài thì không đủ?